

[Grathwohl.]

naar man ikke faar Omkostningerne dækket, og naar det er det fremmede Marked, der bestemmer Prisen. Vi hører jo dog til daglig dels gennem Blade og dels gennem Radio, hvorledes Priserne staaar paa det engelske og paa det herværende Marked, og dér har vi faaet at vide, at Smørret er steget 18 Ø., fordi Tilførslerne fra Kanada, Australien og andre Lande er stærkt formindsket. Og naar det sker, fordi andre Lande holder igen paa Produktionen, maa det samme vel gælde for vor Flæskeproduktion, at hvis den indskrænkes, saa stiger Priserne.

Vi har læst Beretningerne fra Generalforsamlingen paa Frederikssunds Slagteri, hvori det hævdes, at Landbruget i de sidste 10 Maaneder, hvis man regner med Priserne fra i Fjor, har foræret England 1 Million Svin til et Beløb paa op imod 200 Mill. Kr. Det er jo indlysende, at noget saadant maa skabe Nød, først og fremmest indenfor Landbruget, men det skaber ogsaa Nød i andre Samfundslag, og derfor mener jeg, at man ogsaa indenfor Landbruget maa tage Forholdene op til meget alvorlig Overvejelse: om der ikke er noget galt dér. I de senere Aar har man ganske forelsket sig i Svineproduktionen, Landbruget har vistnok indstillet sig paa at lave Stordrift i Svineproduktionen.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg anmoder det ærede Medlem om at holde sig til det foreliggende Lovforslag.

Grathwohl: Jeg har nævnt dette, fordi jeg mente, at den Krise, vi er inde i, staaar noget i Forbindelse med, at Landbruget ikke holder sin Økonomi oppe, men naar den højtærede Formand ikke tillader det, skal jeg afholde mig derfra.

I forrige Samling, da vi behandlede Kriselovforslag til Fordel for Tekstilindustrien og Skotøjsindustrien, blev der nedsat en Kommission til Undersøgelse af Tekstilindustriens Produktionsomkostninger, idet man havde Formodning om, at disse var for høje — det var nu for øvrigt noget, som Tekstilindustrien paa Forhaand indrømmede. Denne Kommission havde vist ikke været nødvendig, men den blev nu nedsat og kom ogsaa til det Resultat, at Produktionsomkostningerne var 20 pCt. for høje, tror jeg nok. Det er jo ganske selvfølgeligt. En Tekstilfabrik er f. Eks. indrettet paa en Omsætning af 1 Mill. Kr.

om Aaret og har været oppe paa den Omsætning, men paa Grund af den udenlandske Konkurrence er den slaaet ud og maaske er kommet ned paa en Omsætning af 300 000 Kr. om Aaret. Den har sine Maskiner og Bygninger og hele sit Materiel indrettet til den store Omsætning. Det skal forrentes og amortiseres. Og den har sin Funktionærstab, som heller ikke saadan kan reduceres i Forhold til Omsætningens Nedgang.

At en saadan Fabrik maa komme ind i for høje Produktionsomkostninger, er indlysende. Men det, som skulde gøres, er netop at hjælpe denne Virksomhed til at faa den store Omsætning igen. Det er denne Hjælp, der skulde udgaa her fra Rigsdagen. Men den Slags Forhold bliver jo slet ikke rørt ved disse Lovforslag. Det er to uskyldige smaa Forslag, som maaske nærmest er beregnet paa at skulle være en Sovepude, saa Regeringen har det at henpege paa, at vi dog er kommet saa vidt, at vi er kommet til at tilbyde Industri og Haandværk nogle Laan. Men disse to Lovforslag har jo slet ikke noget med Arbejdsløshedsproblemet eller Erhvervsproblemet at gøre.

Det vilde derfor være heldigt, om vi ret snart fik Lejlighed til at drøfte de virkelige Problemer, som alle venter paa, nemlig Forslagene til en effektiv Erhvervs politik, for at man dog kan faa Pust i det hele. Det er beklageligt, at Venstre og det radikale Parti har indkapslet sig i disse Doktriner om Frihandel, saaledes at man ikke tør gaa med til en Ordning i den rigtige Retning, end ikke som Kriseforanstaltning.

Der savnes i høj Grad Samarbejde mellem vore Hovederhverv, mellem Landbrug, Industri og Handel. Landbruget synes, at det er noget for sig selv, og at dets Produktionsmetoder i det hele er saa forskellige fra de Produktionsmetoder, som den almindelige Industri arbejder under. Der burde være et langt større Samarbejde mellem disse erhvervsdrivende. Og den Tanke kan da ikke være fjern, at Landbruget ogsaa maa lægge sig efter at fremstille Raamaterialer til Industrien. Vi kender det jo dog fra enkelte Omraader som Sukkeromraadet. Vi har Osteindustri og lignende; der er nævnt en Industri som Kartoffelmelsindustrien, som vi ogsaa har haft fremme tidligere, og det er paavist aldeles klart og tydeligt, at den kan betale sig herhjemme, naar den iværksættes paa fornuftig Maade. Det er dog en Industri,